

[Kofod-Svendsen]

I det lys vil vi gerne se konstruktivt på intentionen med dette forslag, nemlig at skaffe nogle midler i en totalsammenhæng. Om det kan udformes på en både socialpolitisk forsvarlig måde og en administrativt tilfredsstillende måde, må vi undersøge under udvalgsarbejdet, og vi vil deltage positivt i arbejdet ud fra de synspunkter, jeg her er kommet med.

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Først et spørgsmål til hr. Kofod-Svendsen: Forstod jeg det rigtigt, at det var sådan, at man gennem henvendelser havde konstateret, at folk var moralsk forargede over at skulle modtage hjemmehjælp? Så må jeg i hvert fald indrømme, at det er første gang, jeg har hørt det argument.

Et andet spørgsmål: Forstod jeg hr. Kofod-Svendsen rigtigt? Er Kristeligt Folkeparti klar til at diskutere, hvordan vi skaffer mulighed for at bygge plejehjem? Det var noget af det, som jeg var inde på i min ordførertale, og jeg synes, det åbner op for nogle nye perspektiver, at vi kan få løst nogle af de problemer, som ligger dér. Jeg kan åbenbart konstatere, at også Kristeligt Folkeparti mener, der er nogle problemer, der skal løses, og vi vil glæde os til at samarbejde om de ting.

Men jeg vil også over for hr. Kofod-Svendsen fastholde, at skatteyderne faktisk har de stærkeste skuldre her i landet. Vores samfund er altså opbygget sådan, at det er dem, der betaler til de svageste grupper, og jeg kan ikke forstå, at man populært sagt har tillagt sig den tankegang, at de halvsvageste nu skal betale for de svageste, hvorimod de stærkeste ikke skal være med. Hvis det er skatteyderne, som har de stærkeste skuldre, er vi alle sammen med til det, men som forslaget ligger her, er det faktisk kun én gruppe, der er med til det. Og det kan oven i købet give nogle, synes jeg, uoverskuelige konsekvenser i nogle situationer, hvor man kommer i strid med de hensigter, man ellers har, når man siger: Det er godt, hvis I sikrer jer til jeres alderdom, det er fornuftigt at gøre det, og det er nødvendigt, for at samfundet skal hænge sammen. Der er megen modstrid i det her.

Men jeg vil gerne have et svar på, om folk var moralsk forargede over at skulle modtage hjemmehjælp, for så er det første gang, jeg har hørt, at det var et problem.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg har stor forståelse for to af de ting, hr. Kofod-Svendsen nævnte. For det første er jeg helt enig med Kristeligt Folkeparti i, at der er blevet nedlagt alt for mange plejehjemspladser, og at vi er nødt til at gøre noget ved det. Det kan ikke være rigtigt, at man ikke tager hensyn til, at der er 15-20 pct. eller måske kun 10 pct., som ikke under nogen omstændigheder er i stand til at klare sig i de fine 65 m²-lejligheder, man stiller til rådighed for dem, uanset om man giver dem mere eller mindre hjemmehjælp. De er ikke i stand til at klare sig, det er uforsvarligt.

Jeg har også stor forståelse for, som hr. Kofod-Svendsen meget fornuftigt siger, at når vi skal satse, skal vi finde ud af, hvordan vi skal satse. Hvis midlerne var ubegrænsede, kunne vi godt give til alle, men hvis vi ikke skal gældsætte vore børn og børnebørn, kan midlerne ikke være ubegrænsede. Jeg er enig med hr. Kofod-Svendsen og Kristeligt Folkeparti i, at det er vigtigt at finde besparelser.

Men må jeg ikke godt spørge hr. Kofod-Svendsen, om han ikke synes, at når man skal finde besparelser for ikke at gældsætte sine børn og børnebørn og eventuelt skal indføre brugerbetaling, skal man finde områder, som er langt mere luksusprægede end det at modtage hjælp til personlige og praktiske ting, som man ikke kan klare selv, enten på grund af alderdom, sygdom, fysiske eller psykiske handicaps. Der må være andre områder, når man ser på finansloven og alle dens konti, og det tror jeg altså også at hr. Kofod-Svendsen godt vil være med til. Jeg kan ikke forstå, at Kristeligt Folkeparti synes, at her er et område, der skal holde for før de andre.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg skal gerne vise hr. Jørn Pedersen de breve, jeg har fået, hvor man skriver, at det faktisk er urimeligt, at man får den ydelse gratis, fordi de midler, som kunne være frigjort, kunne bruges bedre til noget andet. Den holdning har jeg mødt hos flere, og jeg synes, det er udtryk for et betydeligt socialt engagement. Der er nogle, der har mere brug for ydelsen end vi, der har en rimelig høj indtægt, og det skal jeg gerne dokumentere, hvis det er nødvendigt.